

men skulde det være muligt, saa vil Regeringen ikke modsætte sig noget saadant, uagtet det jo ganske vist, som jeg begyndte med at sige, vil komme til at gaa noget ud over de Kommunekasser, til Fordel for hvilke i 1892 denne Aktieselskabsbeskatning fra første Færd er bleven foreslaaet. Men da der nu regnes at skulle tilflyde Kommunerne Indtægter paa saa mange andre Maader, var det muligt, man kunde se lidt anderledes paa det ved denne Lejlighed, og i saa Tilfælde vil Regeringen meget gerne tage det af det ærede Medlem fremdragne Spørgsmaal under Overvejelse og eventuelt bidrage til, at Ønsket om, at den danske Søfart ikke skulde komme til at lide under denne Lov kunde blive opfyldt.

H. N. Hansen: Jeg ønsker for de Bemærkninger, som jeg skal fremsætte til det foreliggende Forslag, og som jeg ikke haaber skulle blive vidtløftige, at lægge samme Betragtning til Grund som over for det foregaaende Lovforslag, og jeg skal derfor tillade mig kortelig at minde derom. Jeg kan lige saa lidt her som ved det foregaaende Lovforslag indse det praktisk rigtige i, at man paa dette Trin af Sagen inddrager Løsningen af helt ny Spørgsmaal i Skattesagen; thi vi vilde da ikke kunne vente at samle den fornødne Tilslutning til Sagens Gennemførelse. Jeg tror ikke, at det høje Landsting vil faa Fornøjelse deraf. Det er af den højtærede Minister gentagende Gange sagt, at Sagen ligger for paa et nyt Grundlag, og han har især gjort gældende, at der nu ikke forelaa saa mange Forslag som tidligere, idet Regeringen ikke har fremlagt Toldloven. Men dette har intet at bestille med, om vi i disse Skattesager skulle søge at inddrage ny Løsninger, som ikke kunne gennemføres; det synes jeg vilde være farligt, Maa jeg tilføje, at det ogsaa kun vilde være forklarligt for de Mænd, som ikke have været med til Dagenes Slid i de forløbne Aar, og som have været noget borte fra vor Forhandling; de tro, at de ved det ny have fundet en Løsning af de Ting, som vi andre ikke have kunnet løse. Men jeg maa holde fast paa, at vi her i Landstinget ikke gør Ret i at gaa bort fra de Synspunkter, som vi en Gang have kunnet blive nogenlunde enige om, allermindst fra de, hvorom vi ere blevne enige med det andet Ting. Det vilde ikke være klogt, allermindst af dem, der have siddet sammen med mig i Udvalget, hvor vi have arbejdet os frem til et vist Resultat, til en vis Løsning af Ind-

komstskatten. Lægger jeg disse Betragtninger til Grund for Forhandlingen af nærværende Lovforslag, er det saa heldigt, at adskilligt af det, som Landstinget har arbejdet paa i de forløbne Aar paa Kommuneskattens Omraade, synes at skulle kunne løses lige saa vel ved Regeringens som ved Kommissionens Forslag. Og naar vi saaledes virkelig ere komne et Skridt fremad, saa lad os blive staaende derved og ikke gaa over til ny Ting, som jeg tror, ere meget tvivlsomme. Jeg kan forstaa, at de, der se Idealet i disse ny Ting, kunne sige: Lad os faa dem; men vi have jo ofte her gjort hinanden opmærksomme paa, at Idealet ikke naas i denne Verden, og jeg for mit Vedkommende staar ogsaa med megen Tvivl over for Spørgsmaalet om det rigtige i disse Ting. Vi ere, som sagt, baade i Folketingets og Regeringens Forslag komne et Skridt fremad mod Løsningen. Landstinget har gentagende Gange sagt, at vi ønskede en Normering af Kommuneskatterne Landet over, og det er der alvorlige Bestræbelser for i begge Forslagene.

Med Hensyn til det vigtige Punkt om Beskatning af Selskaber hilser jeg med stor Glæde, at begge Forslag gøre alvorlige Forsøg paa at faa løst dette Spørgsmaal; vi have jo atter og atter udtalt os for det rigtige *deri*. Endelig er der det vigtige Punkt, Fikseringen af Hartkornskatterne, som vi ogsaa have udtalt os stærkt for. Jeg er enig med det ærede Medlem, som sagde, at der heri ligger et Skridt fremad i den Retning, hvori Landstinget ønsker denne Sag ført frem, og derfor modtager jeg det med Glæde. Men jeg kan ikke se, at der i Overensstemmelse med Landstingets hidtilværende Standpunkt kan knyttes en ny Jordskyldsskat dertil. Jeg henholder mig i denne Henseende til, hvad jeg har sagt under forrige Sags Behandling. Jeg tror, at vi her i Landstinget have holdt paa, at vi gerne ønskede en Fiksering af den nærværende Hartkornsskat, og at Tanken da maatte være, at en Formue- og Lejligheds-skat kom til at bære noget af den Byrde, som skulde udredes til Sognet. Men vi have ingenlunde ønsket paa dette Tidspunkt at indføre en ny Beskatning af Landejendomme og andre til Bedste for Kommunerne. Jeg advarer stærkt imod paa dette Trin at tage noget saadant op, og fastholder, som sagt, bestemt, at Landstingets hidtilværende Arbejde i denne Sag er gaaet i Retningen bort fra ny Beskatning paa Ejendomme.